

In i dimman

21 januari 2016

Vrångö 1000-1300

Guide Lars Hellman

Hela 13 grader kallt hemma, eller 17 grader beroende på var man bor. Alltså goda skäl att hålla sig inne. Alls icke! Vi samlade ändå ihop oss och tog oss ut i södra skärgården för att se vad här fanns att se. Vid Saltholmen kunde 3+6 smådoppingar ses i hamnbassängerna, dessutom lite sothöns, knipor och storskrakar. Vi tog en snabbfärja som gick snabbt över vidderna och yttersta skärgården är nu ännu enklare att komma till om man väljer rätt avgång.

Utsikten var sagolik i vinterlandet med sol och spegelblankt hav med gott om storskrakar, knipor och gräsänder, inte fullt så många ejdrar, viggas och småskrakar samt en och annan knölsvan, kanadagäss och ett par sångsvan. Solen började gå in i dimmoln när vi kommit halvvägs, en dimma som sedan kom

att följa oss på hela vandringen. Självtod jag i aktern och följde med kikaren skär

och stränder. På ett litet skär tultade en knubbig fågel omkring nära vattenbrynet, flög sedan snabbt bakom skäret men allt tyder på att det var en skärnsnäppa, högfjällsfågel som övervintrar här i havsbandet och ibland kan ta sig så här långt in vintertid.

Vi gick under Lars Hellmans ledning ner till hamnen och letade fågel. En flock grönfinkar i en trädgård förnöjde oss, men den dåliga sikten gjorde att vi inte kunde avspana havsvidderna och tubkikarna fick ligga kvar i rygg-säckarna. Vi kom i samspråk med Ortsbor som berättade att här fanns rådjur som hölls efter, de betar på kyrkogårdar och i trädgårdar, en hel del skjuts. Räv finns här också och örn ses ibland.

Vi gick mellersta slingan, genom strandskog med kaprifolskadade träd, möjligen rönnar. Kungsfågel pep i en tall och flög sedan iväg så alla såg den. En fågelmatning på återvägen till färjan förbättrade artlistan, där fanns bergfink, minst 6 bofinkar, 5 pilfinkar, gråsparvpar, ett par fasaner, rödhake, dessutom talgoxe, blåmes och grönfink. Havsutsikterna tar vi en annan gång, det går ju att ta sig hit på egen hand också även om det var trevligt att vandra i sällskap med 23 andra skådare.

En och annan lokalbefolkning höjde på ögonbrynen när vi kom travande.

Artlistan har jag gjort efter eget huvud, djärvt gissat också på vägen ut och tillbaka samt kompletterat med Ulf Persson som har gjort en detaljerad redovisning på Svalan. Jo, jag vet att det heter Artportalen nu, men jag föredrar det tidigare poetiska namnet framför den torra byråkratsvenskan. Ulf stannade kvar och hörde bergguv hoa - trevligt för Ulf, men lite synd att inte uven tog ton lite tidigare.

SUM: Bergfink 2, Björktrast 3, Blåmes 7, Ejder 50, Gråsparv 2, Gråtrut 20, Gräsand 40, Grönfink 25, Gärdsmyg 1, Havstrut 5, Häger 1, Knipa 200, Koltrast 6, Kråka 4, Kungsfågel 1, Pilfink 5, Rödhake 1, Skata 2, Skärpiplärka 1, Skärnsnäppa 1, Småskrake 20, Sothöna 1, Storskarv 4, Storskrake 100, Talgoxe 3 = 505 fåglar av 25 arter

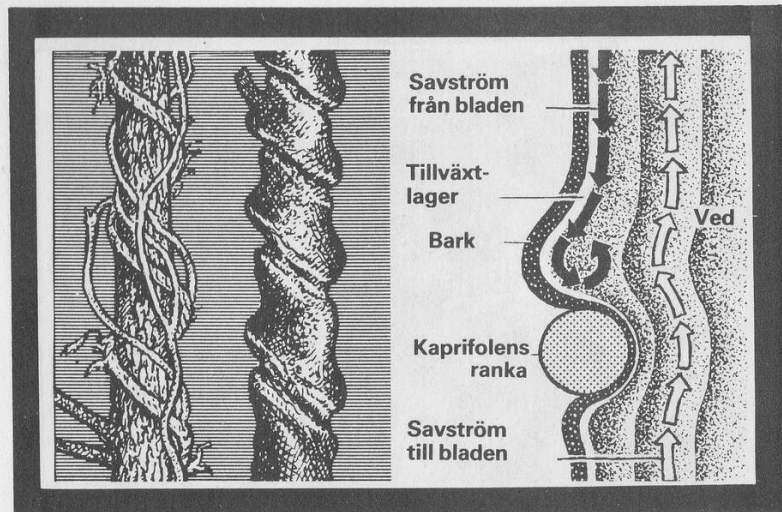
Sades vara mjårdar för havskräfcefångst, dock lite slarvigt placerade med risk att fastna och hamna i hambassängen... men vi klarade det.

Snärjande rankor 181

Korkskruvsaktigt vriden ter sig stammen hos ett ungt träd, som omslingras av kaprifolens rankor. Hur kommer det sig att det finns tydliga förtjockningar på stammen alldeles ovanför en ranka som skurit in i den? Då de förvedade rankorna inte ger efter då stammen växer sig tjockare, kväver de den savström som går omedelbart under barken uppifrån och nedåt. Näringsen som bladen producerar, samlas vid insnörningen och här finns då rikligt med sådan näring, vilket är gynnsamt för tillväxten.

Kaprifolens omfamning ger spår men sällan av den här sedda dimensionen. Här är ett klipp ur en trevlig bok med 230 sådana här natur-rutor.

Preuss Naturen på spåren. Raben & Sjögren 1972.

Bergfink hona

Bofink hona

Fasan hona